
Posudek školitele

Bakalářské práce Filipa Šanci

„Srebrenický masakr a jeho různorodá percepcie v odborné literatuře“

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta

Katedra jihoslovanských a balkanistických studií

Filip Šanca se ve svém bakalářském projektu zaměřil na otázku rozličné percepcie událostí ve Srebrenici v roce 1995 v odborné literatuře anglické a srbochorvatské provenience. Vzhledem k občanskému charakteru konfliktu, vnucené kompromisní mírové smlouvě v Daytonu, nastavení mírotvorného procesu v Bosně a Hercegovině a jeho implementace ze strany mezinárodního společenství zůstávají mnohé sporné momenty z průběhu války doposud nejen neobjasněny a nedořešeny, ale i nadále rezonují ve sporech mezi národními bloky reprezentovanými nacionálně orientovanými politickými stranami. Nejznámější, nejvíce diskutovanou a nejkontroverznější kauzou je bezesporu chaotická situace ve srebrenické enklávě v letech 1992–1995. A právě na rozbor hlavních myšlenkových proudů, rozdílné argumentace a velmi rozporuplné interpretace srebrenických událostí, které jsou dále využívány jako nástroj bosňácké a srbské propagandy, se Šancova práce zaměřuje.

K postupu zpracování bakalářského projektu Filipa Šanci mám několik poznámek. Předně je třeba zdůraznit, že kolega Šanca ke svému bakalářskému projektu přistupoval velmi svědomitě. Načetl objemné množství sekundární literatury (cituje téměř dvacet monografií a tři desítky odborných studií; počet prostudovaných, byť v práci nevyužitých titulů je současně mnohem vyšší), pečlivě prostudoval kontext dění ve Srebrenici a vymezil jednotlivé interpretační úhly pohledu. Jak je patrné, jeho práce je založena na sekundární literatuře, která se – vzhledem ke klíčovému cíli práce (rozboru odlišné percepcie srebrenických událostí v odborné literatuře) – stala primárním pramenným materiálem.

Bakalářský projekt vznikl pozvolna, nicméně kontinuálně a byl finalizován s dostatečným předstihem před fakultními uzávěrkami. První pracovní verzi projektu jsme společně sestavili před více jak dvěma lety. Kandidát rovněž náležitě pravidelně konzultoval veškeré záležitosti spjaté s bakalářskou prací. Přesto se mu zpočátku nedařilo dát textu patřičný tvar a analytický rámec; jeho první odevzdané črty byly výrazně deskriptivní a v mnoha ohledech argumentačně slabé bez ucelenější struktury. S každou přepracovanou verzí však Šancův projekt krystalizoval do podoby mnohem srozumitelnějšího a obsahově vyváženějšího textu s jasnou strukturou, který problematizuje několik tématických okruhů

otázek. Z pohledu stylistiky je práce na solidní úrovni, bez většího množství překlepů či faktografických nepřesností.

Na druhou stranu vykazuje bakalářská práce Filipa Šanci určité limitující faktory. V důsledku objemného množství informací a často zcela protikladných interpretací podlehl Šanca spíše deskriptivní naraci, ve které se snažil komparovat zjevné kontrasty výkladu událostí, aniž by určité nejproblematictější, nejkontroverznější momenty důsledněji analyzoval. Mnohá z jeho tvrzení by měla rovněž být důsledněji doložena odkazy, ze kterých bylo čerpáno. Přestože má text vcelku jasnou strukturu, nepodařilo se mu jej zhutnit natolik, aby se na řadě míst neopakoval a nekonstatoval jinými slovy totéž. To platí obzvláště u páté kapitoly, jež je nejslabším místem práce. V této kapitole jsou značně tezovitě nastíněny tématické okruhy, které by bylo spíše vhodné zakomponovat do předchozích kapitol (respektive třetí a čtvrté kapitoly). Jako samostatná kapitola nepůsobí tato část práce nosně, přičemž ani není srozumitelně vyargumentován výběr rozebíraných okruhů. Stejně tak není zdůvodněno, proč jsou v této kapitole detailněji rozvedeny zrovna monografie J.W. Honiga, N. Botha, A. Dorina, E. Melandera a C. Sudetiće. Jejich rozbor by měl být spíše rozveden v diskusi literatury.

Přestože se Šancovy nepodařilo zpracovat některé z mých závěrečných redakčních poznámek, vylepšit určité problémové pasáže textu (zejména pátou kapitolu) a více vyargumentovat určitá sporná tvrzení, hodnotím jeho práci jako zdařilý počín a navrhuji velmi dobře – 2.

V Praze 10. 5. 2016

PhDr. Ondřej Žíla, Ph.D.

školitel práce